

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi szeptember hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi február hó 4. napján kihirdetett 15.B.21/2015/49. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) év 8 (nyolc) hónapra enyhíti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 1 194 048 (egymillió-százkilencvennégyezer-negyvennyolc) forint terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban felmerült 19 940 (tizenkilencezer-kilencszáznegyven) forintot az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést téves jogi minősítés és a büntetés enyhítése végett. A védő a másodfokú nyilvános ülésen a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntettekénti minősítésére tett indítványt és a vádlottal együtt a büntetés jelentős enyhítését kérte erre figyelemmel, utalva a vádlott meglévő és orvosi dokumentumokkal igazolt betegségére.

Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését. A fellebbviteli főügyészség az átiratában a tényállás személyi részének pontosítását, a történeti tényállás kiegészítését tartotta szükségesnek, alaptalannak ítélve a védelmi jogorvoslatokat, így a törvényszék határozatának helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási szabályok betartásával folytatta le, e körben kifogás nem merült fel. Hangsúlyt fektetett a vádlott ténybeli beismerő vallomásának minél pontosabb feltárására. Kihallgatta a lehetséges tanúkat, a

sértett vallomását - akinek tartózkodási helyét nem sikerült felkutatnia - felolvasással tette tárgyalás anyagává, továbbá lejátszotta az objektív bizonyítékul szolgáló és beszerzésre került biztonsági kamera által készített felvételt. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta. Értékelő tevékenységéről mindenki számára követhető módon és meggyőzően számot adott. Ezzel az indokolási kötelezettségének maradéktalanul és megfelelően eleget tett.

Az iratok tartalma alapján, figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára a tényállás a következők szerint pontosítandó, kiegészítendő:

A vádlott korábban a vagyon elleni bűncselekmény mellett nemi erkölcs, valamint közegészség elleni bűncselekmények miatt volt büntetve.

A vádlott inzulinnal kezelt cukorbetegségben szenved, annak szövődményeivel.

A sértett sérülésénél a szúrcsatorna becsült hossza 5-6 cm (nyomozati iratok 231. lapszám).

E pontosítással és kiegészítésekkel a tényállás mindenben megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék a tényállás alapján a két mozzanatú cselekménysort összességében értékelte, és helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítésével egyetért az ítéletábra, miként a jogos védelem kizártságával is.

Ez utóbbi vonatkozásban utalni kell arra, hogy a vádlott volt az, aki jogtalan támadást intézett a sértett ellen és őt lefejelte. Mivel a vádlott egyértelműen jogellenesen járt el, és a támadással sem saját akaratából hagyott fel, ezért jogos védelmi helyzetre - miként tette ezt a másodfokú eljárásban - nem hivatkozhat.

A törvényszék részletesen megindokolta, hogy a vádhatóság és a védelem jogi álláspontjával szemben miért a súlyosabb - élet elleni bűncselekmény kísérletét - állapította meg a vádlott terhére. Ezen indokok helytállóak, azokat osztja a másodfokú bíróság. Erre figyelemmel a vádlott és a védője enyhébb minősítés megállapítására irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A törvényszék jórészt feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket. E vonatkozásban további enyhítő körülmény, hogy a vádlott is megsérült és a meglévő betegségének van enyhítő hatása, a „börtöntűrő képesség”-re vonatkozó megállapítást mellőzi az ítéletábra, mert az ítélezési gyakorlatban e kategória már nem használatos, továbbá illet sem az igazságügyi orvosszakértői vélemény, sem az igazságügyi orvosszakértő elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozata nem tartalmaz.

A bűnösségi körülmények kiegészítésére, s hangsúlyozottan az eshetőleges szándékra, a konkrétan bekövetkezett sérülésre és nem utolsó sorban a sértett minimális közrehatására figyelemmel az ítéletábra a büntetési tétel középértékétől eltérve, azt el nem érően a rendelkező részben írt mértékre enyhítette a vádlott szabadságvesztés büntetésének a mértékét, változtatlanul hagyva a közügyektől eltiltás 7 éves időtartamát. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az így kiszabott büntetés áll arányban az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, mely büntetés elegendő, de egyben szükséges is.

Az elsőfokú bíróság olyan bűnügyi költséget is a vádlott terhére állapított meg, amely a jelen büntetőügyet nem érintette (igazságügyi fegyverszakértői vélemény, 13 716.- forint), hiszen ez elkülönítésre került, ezért az ítéletábra az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét korrigálta, azt csökkentette, míg a macséták elkobzásával összefüggésben a 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet mellékletének a/ pontját is fenntartja.

A kifejtetttekre tekintettel a másodfokú bíróság a Miskolci Törvényszék ítéletét a Be. 372. §-a értelmében - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatás beszámítása a Btk. 92. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul.

A védelmi fellebbezések - enyhítés irányába - eredményessége folytán a Be. 381. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Debrecen, 2016. évi szeptember hó 6. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.B.21/2015/49. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2016. évi szeptember hó 6. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.